

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani a treia-ora 10 bani și timbru de 60 banilor.

Redacția și administrația: Strada Poplacei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefructuase se refuză. — Manuscrise nu se însoțesc.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat via loteriei.

TRIBUNA

Așchieturi.

Sibiu, 26 Martie n.

(S). Deputatul Komjathy s'a plâns în dieta maghiară, că rassa aungrească se află în primejdie și în — scădere.

Scriitorul maghiar Beksics se laudă în ziare și broșuri, că rassa maghiară crește și se întărește văzând cu ochii, și cucerește pas de pas terenul de sub picioarele naționalităților conlocuitoare.

Dacă e să ne luăm după Komjathy, ar trebui să credem, că peste vre-o două-trei sute de ani rassa maghiară nu va mai face gură pe acest pământ, fiind ea până atunci slovacisată și valahisată cu desăvârșire.

Dacă e să ne luăm după Beksics, ar trebui să credem, că baza cifrelor ce ni-se arată, peste două-trei sute de ani nu vor mai locui alte neamuri pe acest pământ, decât numai Maghiarii, pentru căm poate-că cu timpul întreaga Europă va fi prea mică.

Va să zică, două păreri opuse, dela două »capacități» maghiare.

Care dintre aceste două »capacități» maghiare are dreptate?

Și una și alta!

Are dreptate deputatul Komjathy când afirmă, că rassa maghiară e primejdă. Dar nu are dreptate când zice, că pericolul vine din partea naționalităților conlocuitoare. Nu, naționalitățile nimicesc rassa maghiară, ci se nimicește ea singură. Ba e deja nimicită. Tip adevărat ungurec abia mai găsești în țeară, ales prin țările locuite de naționalități. Sau e tip ungurec doară tipul unui Wlassics de pildă? Și despre ministrul de culte și instrucțiune publică din Ungaria nu poate zice nimic că nu ar fi — Maghiar veritabil!

Da; e în descreștere rassa maghiară, într-atâta, că prin amestecul cu alte elemente nemaghiare, dar' rassa maghiară, se pierde originalitatea rasei.

În acest sens rassa maghiară e deci în primejdie.

Dar' de altă parte are dreptate și Beksics, când afirmă, că baza cifrelor statistice, că rassa maghiară crește și se înmulțește. Vorba e însă, că datele pe cari își clădește Beksics combinația, au valoare reală și merită încredință.

Cum crește și cum se înmulțește rassa maghiară — pe hârtie?

Așa, că se declară — din oficiu — de Maghiari toți Evreii țerei și toate așchiile ce cad dela trupina arborilor falnici și viguroși din țeară. Așa, că lăpădăturile altor neamuri, altor rase, vin trecute în conspectele fabricate din adin cu falsitate condamnată, — ca aparținătoare la rassa maghiară!

Înmulțirea Maghiarilor, constatată de Beksics, o fac deci așchieturile și lăpădăturile altor neamuri, conlocuitoare în țeară. Înmulțirea e deci numai aparentă; pentru-că prin ea adevărata rassa maghiară nu crește. Poate-că descrește chiar, cum zicea deputatul Komjathy, pentru-că perde din originalitate.

Și apoi, nu toți cei-ce se declară astăzi de Maghiari sunt într-adevăr Maghiari, membri familiari ai rasei maghiare. Pentru-că cei-ce din interese particulare zic astăzi că sunt Maghiari, pot să zică, din aceleași interese, ca mâne, că sunt Români, Slovaci sau — Ruși! Așchieturile nu pot fi deci trecute în seamă ca lemne bune, ci numai ca gunoii, și în cele din urmă acolo și vin aruncate, pe grămadă de gunoii.

În ochii Maghiarilor însă ele au preț; pentru-că Maghiarii rîvnesc la mulțime, la cantitate și nu-i mai bat capul cu calitatea. Pentru înmulțirea rasei lor e bun ori-ce gunoiu, și de aceea vor trebui să ajungă odată acolo, ca întreaga lor rasă să fie compusă numai din așchieturile altor neamuri.

Faptul acesta ar merita să formeze obiect de studiu special. Pentru-că într-adevăr, e curioasă vênarea Maghiari-

lor după elemente și suflete străine, pentru a-și înmulți cu ele rassa.

Se știe, că într-o familie nu vine acceptat de membru nou ori-și-cine; ci se precumpenește bine lucrul și se primește de membru numai cel-ce merită să fie primit. Tot așa ar trebui să se întâmple și cu primirea de noi membri în sinul unei națiuni, care e arăși nu e alta decât o familie mare. Maghiarii însă nu sunt scrupuloși. Ei primesc în sinul lor pe ori-și-cine. Ori-ce lăpădătură e binevenită și cu drag îmbrățișată din partea lor.

De ce? Motivele că nu greșim când afirmăm, că credem că nu greșim când afirmăm, că credem că nu greșim când afirmăm, că rassa maghiară e deja compusă numai din așchieturi, cari pe baza principiului naturii »egal la egal și semen la semen» vreau să se înmulțească și întărească cu alte așchieturi. Și în acest înțeles are dreptate deputatul Komjathy când afirmă, că rassa maghiară se află în pericol. Da; în pericolul de a fi compusă din elemente cari nici nu aparțin rasei maghiare, ci sunt așchieturile altor neamuri conlocuitoare!

Sibiu, 26 Martie n.

Prorogarea reichsrath-ului.

În mod oficial prorogarea Reichsrath-ului austriac s'a făcut abia Sâmbătă, 24 Martie, când prim-ministrul Körber a adus la cunoștința preșidenților ambelor rase, că din însărcinare prea înaltă reichsrath-ului e prorogată pe timp nedeterminat, cu începere dela 25 Martie. Actul de prorogare a apărut și în foaia oficială.

Din parlament. Discuția asupra bugetului ministerului de justiție s'a terminat Sâmbătă, ear' astăzi dieta va discuta asupra bugetului ministerului de honvezi. Discuția va fi foarte scurtă, așa, că mâine poate veni la rînd bugetul ministerului de finanțe. Se crede, că săptămîna viitoare dieta va termina cu discutarea și votarea bugetului.

DIETA BUCOVINEI se deschide astăzi. »Patria» ne spune că sesiunea aceasta va fi de scurtă durată, ear' va fi din cele mai remarcabile. Deputații români din dieta Bucovinei și din camera imperială se întrunesc astăzi în conferință intimă, pentru a discuta asupra situațiunii și a stabili planul de luptă.

Clubul Sărilor. Presa maghiară anti-guvernamentală a atacat pe Szell pentru faptul, că deputații sași din dieta maghiară s'au constituit în club separat național. Pentru stabilirea adevărului, dl Dr. Bruckner publică acum o declarațiune, în care se face destăinuirea, că clubul deputaților sași s'a constituit încă la 1898, pe vremea lui Bánffy. Și tocmai rețeta lui Bánffy făcea mai mare gură în jurul chestiei!

Conflictul bulgaro-român. Conflictul născut între Bulgaria și România, din cauza unei insule dunărene, e pe cale a se tranșa după principiile conferinței dela Haga. Guvernul bulgar a propus adevărat guvernului român, se supună ambelor apărări chestiunii unui juriu ales. Care e conflictul? Insula era păzită mai înainte de miliție română și bulgară, ear' acum Românii au ocupat pe Bulgari și în singuri ocupată insula.

Szell la Viena. Prim-ministrul maghiar Szell a plecat Sâmbătă la Viena și ieri a fost primit în lungă audiență din partea Monarhului. A făcut raport Domnitorului despre situația politică din țeară și după-cum se vorbește, a făcut și propunere pentru îndeplinirea postului vacant de ministru pe lângă M. Sa. Ministrul-prim Szell a conferat apoi cu ministrul comun de externe, în chestia convocării delegațiunilor.

Când se fac alegerile? O comisiune specială esmăă din parterea dietei maghiare s'a ocupă cu revizuirea legii de incompatibilitate. Venind vorba în comisiune, că noua lege când ar pute să intre în vîie, — un membru al comisiunii a făcut observațiunea, că lucrul depinde dela — **disolvarea dietei.** Prim-ministrul Szell, care era prezent, a răspuns imediat, că mandatul dietei expiră abia în Octomvrie anul ce vine, — ceea-ce însemnează, că Szell nu are de cuget să disolve dieta și să facă alegeri înainte de vreme. Să teme?...

Insultătorilor.

Cu toate-că un academician maghiar, Komáromy András, într-o disertațiune ținută la Academia maghiară în 7 Martie 1898, sub forța datelor a fost silit a recunoaște, că »Haiducii din Hajdu-Dorog au fost Sërbi, Români, Slovaci și căpitani ai acestora și în secolul al 17-lea au fost Sërbi și Români, și numai în secolul trecut au început a se maghiarisi», — totuși Maghiarii voese a îmbăta lumea cu apă rece, că în Ungaria se află 200.000 Maghiari gr-catolici.

Nai ce face, în patria noastră istoria străină se faceiază, istoria patriei se falsifică.

Părțile Dorogului nu au aparținut nici-când diacei orădane, ca după teoria nefericitului Pituk Béla se le fi valahisat episcopii nostri. — ci au fost îngrimate Munacii nostri. De unde și prin cine a fost introdusă deci în bisericele de pe aostol limba românească? Nu a fost ea limba poporațiunii? Că nu vorbesc de asta, dovedesc cărțile rituale ce s'a aflat până în ziua de astăzi prin strălucile bisericilor.

O ceată de Ruteni renegați, în număr de 480, pleacă la Roma, ca să forțeze dela sf. părinte liturgia maghiară. D-zeu însă a căutat din cer la acești călători și a aflat că nu-s aceia, pe cari mâna sa atotputernică i-a zidit.

Bieții Ruteni! Acasă pier de foamă; peregrinează deci la Roma, ca să se plîngă Papei și să-l roage, că pentru încetarea miseriei să le concedie a se ruga ungurești! Pontificile n'a dat însă crezîm; acestui raționament specific maghiar, și pentru fiasco suferit în Roma, ear' de altă parte pentru peregrinajul Românilor gr-cat. proiectat pe Septemvrie, se deslănțuie acum toată furia patrioților asupra iubitului nostru Metropolit Victor Mihalyi.

Când înalt Preasfințitul cap al provinciei bisericești s'a întronisat în 1895, am iubit cu toți; căci el Dr. Victor Mihalyi s'au urcat toate virtuțile pe scaunul arhiepiscopesc și fură alungate toate viciile. Presa jidovită cerea noului Metropolit, să încezeze a fi omul bisericești și omul neamului său, și se-și pună poziția sa înaltă în serviciul politice maghiare.

Metropolitul n'a ascultat de aceste ademeniri; guvernul sub presiunea opiniei publice maghiare nu numai că nu l'a recomandat Coroanei de a fi numit consilier intim, ci această nădire a împedecat-o chiar. Un meschin gigantic al oamenilor mici. Dar' iubirea clerului și a poporului gr-cat. român, sau stîmna generală alor 12 milioane de Români valorează doar' în ochii lumii atîta, oât un titlu de Escolență!

Nu doară că am rivni după titluri și distincțiuni lumești, ci din incidentul atacurilor necuificabile a presei jidovite din Ungaria, îmi reprosptez în memorie cazul episcopului Haynald din anii 1860, când pentru simțămintele sale patriotice fu amovat de guvernul absolutist din episcopatul Transilvaniei. Cătoicii Maghiari au cerut atunci intervenția Pontificelui în favorul episcopului prigonit și Pontificele îl denumi pe Haynald arhiepiscop de Carlsbana.

Noi gr-catolici români, sərbăgen în anul acesta bicentenarul unirei noastre cu Roma. Oare un milion și jumătate Români catolici n'ar merita atîta considerațiune, că din cei 70 de cardinali ai bisericeii catolice să se denumescă și Metropolitul nostru de cardinal, ca reprezentant al bisericeii orientale catolice? Episcopul e un apostol chemat al eternelor principii creștine, custode firesc al celor mai scumpe așezăminte ale unui popor.

Cunoaștem deci cauza urei, ce o așită în continuu presa maghiară în contra iubitului nostru Metropolit. Am văzut

numai adinea-ori certificatul de naștere al acestei prese; miroasă departe a usturei chiar și fizica mareașului ustrem de Curte, »Magyar Szó».

Acest ilustru domn, după-ce a dovedit de adversară axioma lui Ovestierna, și și-a epuizat întreg capitalul de invențiuni și de forțe creatoare în clădirea statului național, s'a înrolat acum de muncitor al condeului și pentru propagarea ideilor sale a fondat foaia »Magyar Szó». Mai târziu a bună-seamă va scrie și o »Geografie» pentru școalele de stat, ear' pentru lucrătorii din Ungaria o carte despre Sfântul Simeon.

Nu-i mirare dar', că după asemenea prăgătiri academice, din fiecare șir tipărit în »Magyar Szó», se reoglindează cultura socială a fondatorului său.

Că bărbății de stat și-i recrutează parlamentul Ungariei din niște oameni cari nu știu serie și vorbi nici ungurește, asta-i treaba lor; dar' că în foaia sa mareașul de Curte insultă și injură sa iubitul nostru Metropolit, e treaba noastră.

Omul, care își petrece toată viața sa între căni de vînat și între cai de călărie, nu-i mirare că și atunci când mănuează condeul nu știe alta, decât de »bicu și gârbașiu». Stilul e omul, ear' Românul zice: Capra se scarpină cu cornul ce-l are. Insultele și invectivele nequalificate le respingem deci cu indignare. Metropolitul e alesul nostru și oamenii aleși pururea în lumină. Noi la dînsul ne uităm, el ne servește de model, deci nici dimicătura de sabie în vînt a unui ilustru magnat ardelean nu-l vor vătămă, nici scuipăturile șef-redactorilor dela »Magyar Szó» nu-l vor mânji. Căci, ce-i pasă lumii de lătratul câinilor!

George Șuta,
paroh gr-cat. român.

Știri „autentice”.

Organul fiului tătăne-so, ciarșaful numit »Egyetértés» își adăpă cetitorimea cu următoarele știri senpaționale și firește »autentice», — ci-că primite dela Sibiu:

»Corifeii valahi, — serie »Egyetértés» — cari, precum se știe, atîd de strănic se certaseră pentru ciolanul de ros, încât nici nu așa de mult, pe lângă epitelete nu tocmăi măgulitoare își aruncău reciproc acuza de trădători ai cauzei române, — acum încep deodată în adevăr să se împace. Mandatorii matadorilor principali au încheiat tratativele pentru legarea păcei și precum ni-se telegrafează din Sibiu, în proximele zile vor aduce-o aceasta la cunoștință publică și vor da Valahilor înviațiune asupra celor de făcut în viitor. Politicianii români în timpurile recente au convenit des cu Românii bucovineni cari petrec în Viena și au influență în cercurile politice. Că șefconducătorul Românilor, Dr. Rațiu, până acum nu a convocat pe Români, cauza e a se căuta în faptul, că Rațiu a insistat spasmodic pentru poziția de preșident. Acum e gata să renunțe la această funcțiune imaginară. Nu peste mult va dispune deci convocarea conferinței naționale române. Unicul obiect al conferinței va fi: Programul național român și conclusele conferinței naționale române. A bună-seamă conferința va modifica programul din 1881. Va elimina din program acele postulate naționale române, cari lovesc în legile ce asigură integritatea țerei. Va suscepe în program astfel de puncte noi, cari vor asigura Românilor acțiunea liberă pe terenul politic în așa sens însă, că interesele naționale române să câștige în acțiunile lor apărare. Conferința va protesta contra acușă de nepatriotism în numele tuturor Românilor și va anunța, că Românii își iubesc patria cu trup cu suflet, voese însă a trăi și muri ca Români. Cu guvernul pune-va oare pedeci ținerii conferinței? Corespondentul nu ne grăește nimic despre aceasta, din ce rezultă, că guvernul pe sub ascuns și în dosul națiunii maghiare a atins deja cauza cu Coroianistii, întocmai cum făcuse și Hieronymi la timpul său.

E bine, că ne spune »Egyetértés» ce se plănuește printre Români; că zău, noi cei în prima linie interesați și chemați să le știm toate acestea, nu știm absolut nimic din toate știrile »autentice» telegrafate lui »Egyetértés» dela Sibiu. Tot e bine, că sunt foi cari au de colaboratori pe Jancsó și Szencsényi, meșteri mari în invențiuni fantastice.

Istoria politiceii.

— După Sir Frederick Pollock

T. V. Păcățian.

Originea politiceii și a scrutareii științifice în filosofia greacă.

Brahmanul adevărat nu-și începe nici-odată munca zilei fără să salute întâiu pe Ganesa, patronul științei.

Tot așa, ar trebui, ca și noi, occidentali mai puțin formalisti, să nu întreprindem scrutări filosofice și să nu stabilim metode științifice, înainte de a saluta, pe fată sau în ascuns, pe — Aristotel.

El, Aristotel, e tatăl științei și al metodei științifice. Și chiar în anii, în care știința greacă era uitată — numele și operele lui Aristotel au format puntea care lega lumea modernă de lumea elină, cu toate-că ideile lui Aristotel au fost folosite pentru ajungerea unor scopuri, de cari el însuși s'ar fi minunat, — cunoscându-le.

Special în politică e incontestabil și e eminent meritul lui Aristotel, așa, că toate generațiile ce i-au urmat, l-au recunoscut pe el de întemeietor al doctrinei de stat, al politiceii.

Adevărat, că și înainte de Aristotel se ivesc considerațiuni politice. Dar Aristotel a fost cel dintăiu care a descopul aparitiile de stat și l-a examinat fără prejudecări, căutînd să stabilească faptul, că oare în ce se manifestă semnele speciale și avantajile scrutareii științifice?

Tot așa ca în celelalte opuri ale sale, Aristotel a prefăcut materialul adunat cu sirguință de înaintașii săi și în doctrina de stat într'un sistem comun și solid, și noi dela el începînd avem se espunem desvoltarea doctrinei de stat, istoria politiceii.

Espunerea nu ne va da imaginea progresului nesfîrșit și treptat, după-cum o face istoria științelor exacte și într'un anumit înțeles chiar și istoria acelor ramuri din științele naturale, la cari nu se poate atinge precisiunea matematică. Dar' îndreptîndu-se privirea spre rezultatele obținute de marii scrutători și căutînd să nu fim impresionati de agitațiunile sgomotoase vom constata totuși o mulțime de adevărate progrese.

Înainte de a intra în espunerea istoriei politiceii, va fi bine să ne câștigăm o lămurire generală asupra întrebării: Ce posibile are politica în edificul întregii noastre științe?

Din multe părți se neagă, că politica aparține științei, din motivul, că nici un prim-ministru nu poate învăța din carte, după anumite reguli, cum are să guverneze o majoritate, în mod infalibil. Dar' ori-că de adevărat să fie aceasta, faptul, că de cei-ce afirmă a se lucră, dovedesc că au o imagine foarte sînistă și insuficientă despre misiunea științei.

Politica e tot așa știință ca și filosofia morală. Căci e întrebare, dacă morala cu diversele sale sisteme a avut ori nu o influență eficientă asupra poporului. Eu cel puțin, pentru poporul meu, prefer să mă adresez în chestii de conștiință unui amic plin de sentiment și compătimitare, decât unui filosof moralisator.

Cu toate acestea, mulți oameni cu cultură, vor respinge ca neadmisibile și nefolositoare scrutările asupra naturii și originilor regulilor morale. Vor declara de greșită năsuința de a le grupa, istoricește și în mod rațional, din anumite puncte de vedere.

Omul, ca ființă morală, reclamă scrutare asupra naturii dreptului și a nedreptății și asupra activității conștiinței. Și tot omul, ca cetățean, dă anșă și imbold în aceeași măsură și la scrutare

tări asupra naturii statului, a guvernului și a originii și a valorii legii civile.

Scrutările din urmă sunt mai practice decât cele dintâi. Pentru că teoriile generale politice au de multe ori influență directă și puternică asupra afacerilor de interes public, ceea ce, cum mi se pare, nu se poate spune și despre teoriile etice. Așa de exemplu decretarea drepturilor generale omenești în prima revoluție franceză, sigur că n'a rămas fără urmări practice. Pentru că, dacă regulile generale cuprinse în ele, despre tot ce omul e îndreptățit să pretindă, sunt esate: ele sunt de cea mai mare importanță pentru bărbății de stat și pentru legiuitori. Dacă însă sunt greșite: ele sunt păgubitoare. Dar în tot cazul ne apar ca modele pentru doctrina de stat.

Bartolomei Saint-Hilaire a surprins la 1848 lumea cu afirmarea, că tezele acestea formează într-adevăr coroana și întregul cuprins al tuturor științelor politice, și anume, pentru toate timpurile. Ear' doctrinele proclamate cu provocare la aștept de autorități, cu influențele lor primejdioase ce le au asupra poporului, nu ne permit să le ignorăm. Ele cer justificare, sau combatere științifică. (Va urma).

Revistă esternă.

Răsboiul în Africa-sudică.

Știrile ce au venit în zilele ultime de pe câmpul de război, sunt nesigure și se contrazic. Astfel d. e. pe când în unele depeșe se susține știrea despre învingerea lui Olivier asupra lui Gataore, alte depeșe din Londra anunță, că acolo nu se știe nimic despre aceasta. De altcum asemenea lupte și ciocniri se mai dau în diferite părți, fără a avea acestea însemnătate deosebită.

Se pare a fi mai sigură știrea, că Englezii vor a elibera orașul Mafeking. Lordul Kitchener va conduce trupele de despresurare, dar va avea de învins mari greutăți. Lordul Roberts se vede, că asemenea are posibilitatea, căci pentru eliberarea Mafekingului va trimite numai puțini oameni, având lipsă de toate trupele.

De altcum trupele engleze sunt foarte eșofate și pacificarea Orașului merge greu și încet. Numărul Burilor, cari își dau armele e mic și și acestia dau arme vechi și stricate, ear' cele noue le ascund. Din tabăra Burilor se susține știrea, că entuziasmul e constant și ei fac pregătiri mari pentru întimplarea Englezilor.

Din toate acestea se vede, că starea Burilor nu e așa de tristă, cum s'a părut în timpul din urmă, dela capitulația lui Cronje încoace.

Din toată lumea.

Calea ferată Delagoa.

Juriul din Berna va decide săptămâna aceasta în chestia căii ferate Delagoa, care e pendentă de 10 ani. Calea ferată e a Portugaliei, dar Anglia face pretensiuni asupra ei. Se crede, că Portugalia va fi osândită a plăti Angliei 2 milioane, drept despăgubire. Portugalia neavând bani, va vinde Angliei portul Delagoa, ajungând astfel posesiile Angliei și la ost mărghinece cu Transvaalul.

FOITA „TRIBUNEI“.

FLUTURAȘUL.

— Roman spaniol —

de

Narciso Oller.

(Urmare).

Această îndărătnicie agita încă și mai mult pe studentul. Nici o îndoială, că femeia tănuște ceva; el trebuia deci să știe cu ori-ce preț, ce? Umbrelul ei, ora înaintată... misticoitatea, ciadul amurilor oprite! Și căuta cu ochii, adulmecă, pândea cu urechia ca vânătorul ce a pierdut urma vânatului. Femeia nu putea să fie mai departe de el decât la vreo o câțiva pași, și căuta, scrutând fără oboseală până și cele mai întunecoase ungheturi. Ah! Acum, că i-a succedat s'o prindă în cursă, nu va mai fi așa de neprecăut; o va urmări pe ascuns.

Ah, acum earși o zări! Dinea era; stătea acolo și privia cu neîncredere. Luis ar fi voit să se poată face pe un minut invisibil. Spre nenorocul lui însă, dacă cerul s'a întunecat, deveni pământul luminos, căci gazul răspândea lumină puternică...

Trecerea principelui Ferdinand.

Se svonește din Sofia, că principele Ferdinand va lua în căsătorie o archiducesă rusă și va trece la religieuna ortodoxă. Se zice, că în chestia aceasta decurg tratări între Petersburg și Sofia. Știrea are lipsă de confirmare.

„Academia Română“.

(Urmare).

În cursul anului, Academia a primit invitațiune ca să iee parte la serbarea, prin care Academia prusiană de științe din Berlin celebrează chiar în zilele aceste de 19 și 20 Martie st. n. înființarea a 200 ani dela înființarea sa. Secretarul d-voastre general a fost delegat să se reprezente instituțiunea noastră la această serbare culturală. El remite Academiei regale prusiane următoarea adresă de felicitare și de urări din partea Academiei Române:

„Academia Română aduce felicitările sale cele mai călduroase Academiei regale prusiane de științe cu ocaziunea serbării a două sute de ani dela fundarea ei.

„Colonii lui Traian dela Dunărea-de-jos, după ce a trecut prin multe secole de suferințe și de pericole, s'a renăscut, în a doua jumătate a secolului nouăsprezecelea, la o viață nouă sub domnia Regelui Carol I. membru al glorioasei case de Hohenzollern, care prin înțelepciune și eroism a știut să fundeze, în mijlocul celor mai mari greutăți, un stat deschis progresului și civilizațiunii, unde știința își are locul ei de onoare.

„Cu vie simpatie și venerațiune Academia Română, una din cele mai tinere Academii, trimite urările ei surorii mai mari, care prin membri iluștri este de două secole făclie luminoasă a științelor.

„Dorim Academiei regale prusiane să stee încă multe sute de ani îndreptătoare pe calea progresului omenirii.

Ca și în ceialalți ani, așa și în anul acesta, Academia a primit invitațiune ca să iee parte la congrese științifice internaționale. Instituțiunea noastră ne dispunând de mijloace proprii pentru a trimite delegați la asemenea congrese și, de altă parte, guvernul, care în alți ani pusese la dispozițiunea delegaților desemnați de Academie mijloacele necesare, fiind lipsit în anul acesta de asemenea fonduri, n'am putut participa nici la congresul societății franceze de arheologie ținut la Macon, nici la congresul de geografie dela Berlin.

Invitațiuni au mai fost adresate Academiei pentru a lua parte la congresele internaționale de geologie, de fizică, de istoria științelor și de științe etnografice, cari se vor ține la Paris în cursul verei, cu prilejul expozițiunii universale. De asemenea, instituțiunea noastră a fost invitată să participe la al 3-lea congres istoric polon, care se va ține la Cracovia în Iunie viitor. Deciziunile în această privință au rămas a fi luate în sesiunea generală.

România având să participe în mod oficial la expozițiunea universală din Paris dela 1900, Academia a trimis două exemplare din publicațiunile sale, frumos legate, unul spre a fi așezat în espo-

sițiune și al doilea spre a fi prezentat ca omaj pregăditului Republicii franceze de către comisarul general al țerei.

Publicațiunile Academiei.

Dela sesiunea generală trecută până acum s'au făcut următoarele publicațiuni:

1. Din „Analele Academiei“ s'au tipărit:

a) Tomul XX. — „Memoriile secțiunei literare“ s'a terminat de tipărit.

El cuprinde următoarele trei memorii:

„Un poet moldovean din veacul XVIII. Mateiu Milo, de I. Tanoviceanu.

„Teatrul la Români. Partea II. Teatrul în Teara-Românească, 1798—1898. Antaiul memoriu. De D. C. Olănescu.

„Teatrul la Români. Partea II. Teatrul în Teara-Românească, 1798 până la 1898. Al doilea memoriu. De D. C. Olănescu.

b) Tomul XX. „Memoriile secțiunei științifice“ s'a terminat de asemenea. El cuprinde memoriile:

„Sediul bacililor leprei din punctul de vedere al invaziunii, al eliminării și al combaterii leprei, de Dr. V. Babeș.

„Materile pentru climatologia României. IX. „Ploaia la București în ultimii 32 de ani. X. „Vântul la București și cauza criveliului. De St. C. Hepites.

„Contribuțiuni la fizica globului. I. „Declinațiunea magnetică la București. II. „Inclinațiunea magnetică la București. De St. C. Hepites.

„Contribuțiuni la fizica globului. III. „Intensitatea magnetică la București. De St. C. Hepites.

„Contribuțiuni la fizica globului. IV. „Determinări magnetice în România. De St. C. Hepites.

c) Tomul XXI. — „Partea administrativă și desbaterile anului 1898—99“ s'a terminat, tipărindu-se partea a 2-a, în care se cuprinde sesiunea generală din anul trecut 1899.

d) Tomul XX. — „Memoriile secțiunei istorice“, a căruia publicare începuse în anul trecut a fost tipărit întreg în cursul anului. El cuprinde următoarele memorii:

„Manuscripte din biblioteci străine relative la Istoria Românilor. Al doilea memoriu. De N. Iorga.

„Socoteliile Brașovului și scrisori românești către sfat în secolul al XVII-lea. De N. Iorga.

„Socoteliile Sibiului. De N. Iorga.

„Cronicele muntene. „Antaiul memoriu... „Cronicele din secolul al XVII-lea. De N. Iorga.

„Espunere pe scurt a principiilor fundamentale ale istoriei. De A. D. Xenopol.

„Edilitatea sub domnia lui Caragea. De V. A. Urechia.

e) Din tomul XXII. — „Partea administrativă și desbaterile anului 1899—1900“ s'au tipărit două fascicule, conținând desbaterile din ședințele ordinare de peste an dimpreună cu acele din comunicările făcute într'însele cari s'au trimis secretarului. Antaiul fascicolei s'a distribuit în Iulie; a doua se va distribui în primele zile ale acestei sesiuni generale.

f) Tomul XXII. — „Memoriile secțiunei științifice“ a început a se tipări și cuprinde până acum următoarele patru memorii.

„Fapte pentru a servi la descrierea mineralogică a României. De Petru Poni.

„Materile pentru climatologia României. XI. „Repartițiunea ploiei pe districte și basenuri în România. De St. C. Hepites.

„Materile pentru climatologia României. XII. „Clima Brăilei. De St. C. Hepites.

„Materile pentru climatologia României. XIII. „Regimul pluviometric în România. De St. C. Hepites.

g) S'a întocmit și s'a pus sub tipar „Indicele alfabetic“ al cuprinsului volumelor XI—XX. din seria II. a „Analelor Academiei“ pentru 1888—1898.

(Va urma).

Din cronica veacului XIX.

— Date memorabile. —

26 Martie.

1848. Bărnuțiu lansează în Sibiul a doua proclamație a sa către Români, zicând: „Adunați-vă în jurul principelui național; aci se stați, de aci se porniți; acesta se-l pretindeți înainte de toate. Chiar pentru aceea nici o uniune cu Ungurii, cari nu vreau să știe de acest principiu.“

În Murș-Ogorheiu ieri — seară Ungurii au făcut conduct cu torțe strigând „unione sau moarte“; ear' azi-seară tinerii români întruniți la locuința lui Avram Iancu, după ce ascultă raportul clerului Birlea, sosit din Blaj, jură cu toții ca pe Dumineca Tomei să se întâlnească la Blaj, de ar trece prin foc și prin apă.

1849. Sibiul silit de Bem, declară că regretă chemarea Rușilor în țeară și „protestează solemn contra acțiunii lor. Bem impune orașului o dare de 400 mii și 200 mii acote imediat.

Gășni publică în Cluj, amnestie pentru Sașii și Români, cari s'ar „întoarce“, altminterea vor fi aspru pedepsiți și li-se vor confiscă averile.

1892. Datul „Memorandului“ dus mai târziu la Viena cu deputațiune.

27 Martie.

1848. Barițiu scrie în „G. de Transilvania“, că a plăns de bucurie cetind despre ștergerea iobăgiei.

1849. Oștirea ungurească, impresurând Alba-Iulia, începe bombardarea cetății.

1862. Vasile baron Erdélyi, episcop gr.-cat. al Orăzei-mari. (Născ. 1 Aug. 1794. A lăsat fundațiuni).

De pe la noi.

— Dela raportorii nostri. —

Reteag, 23 Martie 1900. — Jumătatea a doua a lui Mărțisor e pe aici frumoasă, dar' vântoasă, ear' vântul o face mult mai rece, de cum ar fi fără el. Vrând nevrând își vine să dai drept celui-ce a zis:

„Fie iarna cât de rece
Numai Mărțisor de-ar trece.“

Holdele de toamnă au eșit bine din iarnă, dar' vânturile aceste le subție. Nutrețul vitelor are căutare, ear' vitele — cu deosebire vacile cu lapte — sunt foarte bine plătite. Prețul porcilor a scăzut, fiindcă au murit și mai mor în unele părți, așa că mulți din oamenii ce au porci i-ar vinde, temându-se să nu moară, ear' cei-ce ar cumpăra porci nu se îndură să-și dea banii pe ei, tot din aceea pricină.

Bucatele sunt numai la modru, nici prea acumpe, nici prea ieftine. Pe aci se vinde cu miera cea de 20 cupe și se plătește: grăul curat cu 1 fl. 60 cr., sâ. cara, orzul și cucuruzul 1 fl. — 1 fl. 20 cr., ovăsul 50—55 cr., cartofii 40—60 cr., morcovii 50 cr., fasolea 1 fl. 10 cr., sfm-

burii de bostan 80—90 cr., sēmēnța de cânepă 1 fl. 30 cr. — 1 fl. 50 cr. Alte lucruri au următoarele prețuri: varul 40 cr. miera; lemnele de foc 1 fl. 50 cr. metrul.

Nicolae Dumba.

Despre tragicul sfârșit al marelui mecenat Nicolae Dumba zărele din Viena aduc rapoarte largi însoțite de elogioase aprecieri asupra caracterului și activității decedatului. „Reichswehr“ de Sămbătă zice, că prin moartea lui Dumba dispăre de pe scena vieții o persoană foarte populară în Viena. Înalt, cu umeri lați, cu barbă completă sură și cu caracteristicul cap de patrician, Dumba putea fi văzut pretutindenea, unde era vorba de scopuri de binefacere ori artistice. Ducea rol activ în viața politică, ear' orele libere fi erau dedicate pentru spriginirea și încurajarea artelor și filantropiei. Palatul seu în Parkring e un muzeu de cele mai prețioase tablouri și alte lucrări de artă. Dumba era de un caracter plăcut și cavaleresc. Unde era lipsă de ajutor și sprigin, Dumba era totdeauna între cei dintrău, cari prin avere și gravitatea poziției sociale întindeau ajutorul și spriginul recerut.

Mare spriginitor al năsuințelor culturale și ale coloniei române și tinerimei universitare române din Viena, ori de câte-ori trebuia ceara, venerabilul bătrân se punea în frunte ca patron al acțiunilor acestora. Seratele literare, concertele și balurile românești din Viena nu odată l-au avut ca patron nu numai pro forma, ci și în ceea-ce privește acoperirea cheltuielilor.

Cu Nicolae Dumba trece din viață cel mai de curând ales și numit cetățean de onoare al Vienei (25 Iulie 1890), mai rămânând în viață numai trei: consilierul comercial Ludovic Lobmeyr (ales la 26 Iulie 1889), consilierul intim și deputat în reichsrath contele Hans Wilczek (14 Sept. 1883) și profesorul Dr. Eduard Suess (17 Oct. 1873).

În ședința de Sămbătă a consiliului comunal din Viena primarul Luenger a înștiințat trecerea din viață a lui Dumba prin următorul panegiric:

„Prea stimați domni! (Se scoală toți în picioare). Din zărele de seară aflăm cu toții adânc întristătoare știre, că cetățeanul de onoare al orașului Viena, Nicolae Dumba, a decedat prin moarte repentină. Nicolae Dumba a fost în dopleine puteri până în timpul din urmă, și nimenea nu ar fi cugetat, că așa curând se-l ajungă moartea. Răspunsul aparține acelor bărbai cu cari Viena cu drept cuvânt se poate mândri. S'a dovedit ca cel mai de frunte în toate ramurile vieții publice; chiar și în politică i'a succedat marele cup (Kunststück), a nu avea nici un dușman. Despre ceea-ce știa face pe terenul financiar, a dovedit splendid prin salvarea primei case de păstrare austriace. Mii și sute de oameni, cari își încredinșaseră acestei case averul lor, au să mulțumească singur numai acestei salvări, că nu i'și-au pierdut banii.

Pe terenul umanității cetățeanul de onoare Nicolae Dumba are merite mari și vecinic memorabile. În fruntea tuturor acestor merite stă însă meritul câștigat prin grandioasa (grossartig) spriginire a științelor și artei. Abia pot crede se existe vre-un artist austriac, sigur însă vienez nici-unul, căruia Dumba se nu-i fi dat sprigin și ajutor. Dacă erau să se ridice în Viena monumente pentru persoane meritoase, Dumba era spriginitor al acestora, adese-ori chiar unicul, căruia este a se mulțumi, că peste tot s'a putut ridica monumentul. Pentru toate

— Cum se află bolnava? — a întrebat cu mare îngrijorare.

Foarte rău, foarte rău, doamnă Mercedes, — a răspuns plângând agrăita. — Respirația i'e așa de ostenită, așa de înăbușitoare, că nu poate să mai trăiască mult. Azi medicul ni-a dat foarte puțină speranță. A zis, că doar' nici năaptea asta nu o va mai petrece în viață.

Aceasta fusese vestea, pe care Aneta, cameriera o dusese soției lui Castellfort, care dela morbul ei nu eșise încă din casă. N'a voit însă, ca sērmana Toneta să treacă din lumea aceasta fără să-i zică și dinsa un ultim adio, fără să obțină dela ea o privire ca semn de iertare, dinsa, care deși involuntar, a contribuit la moartea ei. A luat deci palton, vâl, și a plecat la drum, evitând întâlnirea cu soțul ei, care nu i-ar fi permis să eșe la stradă. De sigur nici idee nu avuse, că păcatul și frivolitatea chiar și pe dinsa o va lua la goană cu nerușinările lor! Când prima insultă i-se aplicase, a voit să se refugieze, dar' văzând că e zădarnic totul ce întreprinde spre a respira orbia celuiui nenorocit impetuos: a prins puteri și s'a cugetat asupra modalității, cum să cureze pe următorul ei. Îi va constrînge să între aci: va confronta păcatul cu ultima agoniă a vieții, care de sute de ori e mai înflorătoare decât însăși moartea.

(Va urma).

Într-o clipă Luis a măsurat cu privirile frontal edificiului pierdut în beznă. Numai un rind de obloane sărăcioase a văzut, printre crepăturile cărora se zărea o lumină roșieată. Femeia a intrat grabnic pe poarta mică îngustă. Lui Luis nu-i mai era permis să hesiteze: miseria ce transpira din casa aceea vorbă foarte elocuent. Gușganul a căzut în cursă. Și întrând rezoluț, a urcat și el scările simțind îngrijorarea respirațiune a femeii și văzând cum se lovește de treptele scării fusta ei de mătăș. Pe fața lui strălucea zîmbetului speranței și mândriei cucuriturului, și cu cât mai sus înaintau pe scări, cu atât mai tare fi sălta inima de bucurie și cu atât mai mare mulțumire fi acoperia creerii.

— Ah! Fugi de mine? ha? Nu scapi, nu!.. Haid' să mergem până sus! Chiar și pe coperiș! Sus, sus!.. Dacă cu alții mergi, poți și cu mine, sunt și eu atata om, cât alții. Da, a mea vei fi, deja ești, nu scapi de mine.

Femeia nici privirile nu i-le-a îndreptat înapoi, ci mergea numai în sus, ușoară ca o lumină de năluca. Astfel a ajuns la etajul ultim; a tras clopoțelul, și tocmai în clipa aceea a deschis ușa, în care studentul încă pășea de pe ultima treaptă în coridor.

— Maică Preacurată! Donna...!

Agrăita a suprimat vocea agrăitoare apăsându-i mâna pe gură și oprindu-se în pragul uși și a dat înapoi vâlul, care îi acoperea fața indignată; apoi în ton poruncitor a provocat pe

următorul ei să-i urmeze. O clipă tinerul făcu mișcare hesitantă și de retragere, dar' mâna înmănușată a cucuririi sale îl rețină cu putere.

— Un amic al meu, care avu afaibilitatea de a mă însoți până aici... Pofteste și intră, pofteste... a continuat mai departe cu voce tremurătoare și poruncitoare totodată.

Și fără să-și fi schimbat ținuta superba, care adusese în perpleșitate pe seladonul nostru, stând între Luis și între ușa a înștiințat prin camerieră, că a însoțit-o un suflet compătitor, care voeste să conlucre la opera miseri-cordiei.

Cuvintele acestea ridicaseră la a treia potență perpleșitatea studentului, ale cărui poftă necurate începură deodată a-i arde toate în focul rușinei. În minutul acela își recunoscu clar eroarea injustă; dar' decât să se umilească și plin de venerațiune să cadă în genunchi, precum chiar și tremurul picioarelor îi părea că indica deja, — mai bucurat ar fi voit să se cufunde în pământ, acolo îndată.

Nici aceea nu știa, că unde se află; ba miseria aceea, pe care adinea-ori o creda lîntolul păcatului, acum îl orbia prin strălucirea Charității... da, în fața lui stătea miseri-cordia în chipul unei femei, pe care el a insultat-o, a ofensat-o cu josnicele lui bolduri. Și-a luat umilit pâlăria de pe cap și ca un miel a urmat femeii, arzând de dorul de a-i obține iertarea prin pocăință.

reți a început să meargă în jos spre Rambla. „Fluturașul“ pândea după ea din mijlocul promenăzii. Cugeta la cucuriri, la aventurile romantice, pe cari i-le povestiseră la prânz, și inima lui rîdea de căldură când i'a gândit, că acum e pe urma uneia dintre cele mai miraculoase aventuri. Oaci ori-cât se se astutasea femeia aceasta, totuși va fi a lui... nu este scăpare.

Și mai sigură își crezută învingerea când a văzut că femeia a dat în stradă nouă. Bună stradă! Nu suferă îndoială! Femeia aceasta era perdută!

Și studentul plin de mândrie își luă calea spre strada aceasta suspectă, fantasând deja despre delicioile victoriei sale; s'a păzit însă și pe mai departe de a fi văzut de femeia urmărită. Ce deliciu! Ce mult se va uimi când îl va vedea deodată numai, că-i stă înainte!

Când amestecându-se printre public „fluturașul“ a trecut pe cealaltă parte a străzii, fu foarte surprins, văzând femeia nemijlocit înaintea lui, întoarsă cu spatele către el. Un anumit suris, pe care el i-l-a explicat drept îmbărbătare discretă, a surbat de pe buzele femeii, cari fiind acoperite de vâl, nu puteau fi văzute clar. Femeia se părea încă și mai rezoluț, și mai mult perseverantă pentru planurile ei.

Și cu inima palpitândă, cu ochi schîn-teietori, cu fantasie agitată, studentul pîrîndea mereu înainte prin întunecul străzii. Deodată s'a oprit în fața casei aceleia, la care se oprise și dama.

Primăria comunei București.

Direcțiunea comptabilității.

SITUAȚIUNEA

veniturilor comunale la 29 Februarie 1900 comparativ cu acela din perioada corespunzătoare anului 1898—1899.

Capitolul	Natura veniturilor	Evaluarea budgetară anuală 1899—1900	Încasări		Diferințe	
			1899—1900	1898—1899	Plus	Minus
I. Venituri ordinare:						
1	Venituri directe	1440700	965002 51	967253 33	—	2250 82
2	" indirecte	8177200	7045684 —	7416951 15	—	371267 15
3	" din bunuri comunale	641500	617061 30	624854 40	—	7793 10
4	" din servicii comunale	1236500	1039209 60	1036552 21	2657 39	—
5	Subvențiuni	561252	475569 —	452172 —	23397 —	—
6	Contribuțiuni pentru drumuri	1615000	1222297 61	1237992 24	—	15694 63
II. Venituri extraordinare:						
7	Venituri cu destinație specială	160875	137498 55	137246 05	252 50	—
8	Diferite venituri	116000	141139 91	120681 26	20458 65	—
9	Parte din excedentul exerc. trecute	727613	—	—	—	—
	Rămășițe din exerciții închise	—	40	727618 40	—	—
				107249 84	138437 75	—
				—	—	81187 91
	Total	14676640 50	12478324 72	12132140 89	774378 94	42819 61
					Plus lei 546185.33	

Se certifică

[118] 1—1

Șeful biroului scriptelor:

G. Demetrescu.

* Încasări parte din excedentul bănesc al exercițiului 1898—1899.

„TIPOGRAFIA“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut la »Tipografia«, societate pe acțiuni în Sibiu și se află de vânzare la autorul în Serajevo (Bosnia) Terensengasse nr. 8

Regulament de serviciu

I. și III. parte

pentru școalele de șargi a armatei comune ces. și reg. și a honvezimel reg ung.,
compus de

Demetriu Bardosi,

primlocotenent ces. și reg. în regimentul de infanterie nr. 37.

Editura autorului.

→ Prețul unui exemplar 90 bani. ←

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu. Colegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstema de mamă. Legenda populară din giulul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iztnik. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrân. Ghiduri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Tărcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușca cu trei piciorușe. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genetray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teacă. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasilor lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasilor lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuciu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Cules de dascălul Ioan F. Lezar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Meța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislerianoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Meța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalta păcurarilor. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 25 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.Mr. 193/1900
prim. com.

[111] 1—2

Publicațiune.

Comuna politică Sibiel, în 15 Aprilie a. c., la 2 ore p. m., va da în arendă casa sa ce o posedă în comuna Sibiel sub nr. 298^b și e acomodată atât de cârmă cât și boltă, pe timpul din 1 Iulie 1900 până în 31 Decembrie 1902. Condițiunile de litațiune se pot vedea în cancelaria comunală.

Sibiel, în 12 Martie 1900.

Primăria comunală.

„Tipografia“, societate pe acțiuni Sibiu.

Se află de vânzare:

George du Maurier

TRILBY.

IN ROMANEȘTE
DE
AFIN DE LA TUSCIA.

Prețul 2 cor. plus 10 fl. porto

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

A apărut tocmai și se află de vânzare în
librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăcii 15:INDREPTAR PRACTIC
IN
ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 2 coroane.

COMASĂRILE

de
Ella Dopp.

Prețul 80 bani.

Pentru porto postal 10 bani mai mult.

A apărut și se află de vânzare la Librăria
„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu:

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

Teodor V. Păcățian.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— **neoare Român,**
— **luptător pentru**
— **dreptul național.**

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țeară
a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni,
patria lui Horia și lăncu, să citească scrierile
lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei
și Valea-Murșului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni.

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie,
cu datele și porturile Românilor și cu
multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.
Fiecare carte costă 2 cor. (și 10 bani porto),
în România 3 lei.Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elo-
gionse aceste descrieri, unele cele avem despre
Transilvania în limba română:„Liga română“, scrie între altele:
„Până astăzi n'a existat în limba română o des-
criere a acestor regiuni atât de interesante din mai
multe puncte de vedere. Dl. Silvestru Moldovan a reu-
șit deci prin această publicațiune unei trebuințe ce
întădăver se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor
va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită“

Comande se pot face la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

ANUNȚ.

Societatea acționară „Hebe“ din Năsăud își va ține adunarea generală
pro 1899 la 15 Aprilie st. n. 1900, la 10 ore a. m., în localul societății
de împrumut și păstrare „Aurora“ în Năsăud, la care sînt invitați p. t. domnii
acționari să participe cu acel adaos, că dacă la terminul acesta nu se vor întruni
acționarii în numărul recerut de statute, se va ține această adunare la 29 Aprilie,
st. n. 1900, la 10 ore a. m. în același local, când vor hotări cei prezenți.

Programa:

1. Constatarea membrilor prezenți; alegerea președintelui, notarului și
verificătorilor ad hoc.
2. Raportul direcțiunei pro 1899.
3. Raportul de cassă și al consiliului de inspecțiune pro 1899.
4. Propunerile din raportul direcțiunei și a consiliului de inspecțiune și
cele ale acționarilor însinuate în sensul statutelor.
5. Satorirea foii pentru publicațiunile societății pe acel timp.

Năsăud, la 4 Martie 1900.

[117] 1—1

Direcțiunea societății acționare „HEBE“.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din
tainele
vieții.

29 de novele și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela
„Tipografia“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

Ilustrații românești!

Cărți postale
cu
ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase s'-'mi socot —
Cu mintea mea,„

in
peste 20 variante,
care de care
mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată
la
„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcii nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile
comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și imbo-
gătită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a
îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate
de potrivită, pentru-ca poporul să poată de deplin înțelege sfaturile
și îndrumările ce 'i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite,
boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe
despreLEGEA VETERINARĂ
(Lecuirea vitelor)BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)
stînd cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizută — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate
cumpăra dela„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.